

VELIKI ŠMAREN – leto C

Žena in zmaj

Na nebu se je prikazalo veliko znamenje: žena, ogrnjena s soncem, in luna pod njenimi nogami, na njeni glavi pa venec dvanajstih zvezd. Bila je noseča in je vpila od porodnih muk in bolečin. Nato se je na nebu prikazalo drugo znamenje: glej, velik zmaj, rdeč kot ogenj, ki je imel sedem glav in deset rogov, na njegovih glavah pa je bilo sedem diademov. Njegov rep je pometel z neba tretjino zvezd in jih vrgel na zemljo. Zmaj se je ustopil pred ženo, ki je bila pred porodom, da bi požrl njenega otroka, ko bi porodila. In porodila je otroka, dečka, ki mu je bilo namenjeno, da bo pasel vse narode z železno palico. Njen otrok je bil odnesen k Bogu in k njegovemu prestolu. Žena pa je pobegnila v puščavo, kjer ji je Bog pripravil zavetje, da bi jo tam hranili tisoč dvesto šestdeset dni.

Nato se je v nebesih razvnela vojna: Mihael in njegovi angeli so se bojevali proti zmaju. Tudi zmaj se je bojeval in njegovi angeli. Toda ni zmagal, tako da v nebesih ni bilo več prostora zanje. Veliki zmaj, stara kača, ki se imenuje Hudič in Satan in ki zapeljuje vesoljni svet, je bil vržen na zemljo, z njim vred pa so bili vrženi tudi njegovi angeli. Tedaj sem zaslišal v nebesih močen glas, ki je rekel:

*»Zdaj je prišlo odrešenje, moč
in kraljevanje našega Boga
ter oblast njegovega Mesija,
zakaj vržen je bil obtoževalec naših bratov,
ki jih je dan in noč obtoževal pred našim Bogom.
Toda oni so ga premagali zaradi krvi Jagnjeta
in zaradi besede svojega pričevanja,
saj niso ljubili svojega življenja vse do smrti.
Zato se veselite, nebesa,
in vi, ki prebivate v njih!
Gorje pa vama, zemlja in morje,
ker je hudič sestopil k vama,
poln divjega besa,
ker ve, da ima le malo časa.«*

Ko je zmaj videl, da je bil vržen na zemljo, je začel preganjati ženo, ki je rodila dečka. Toda ženi sta bili dani dve perutnici velikega orla, da bi odletela na svoje mesto v puščavi: tam naj bi se hranila čas, dva časa in pol časa, daleč od kače. Tedaj pa je kača bruhnila iz žrela za ženo kakor reko vode, da bi jo odnesla. A ženi je priskočila na pomoč zemlja: zemlja je odprla svoja usta in popila reko, ki jo je zmaj bruhnil iz svojih ust. Zmaj pa se je razjezil nad ženo in se bojeval proti preostalim iz njenega rodu, proti tistim, ki se ravna po Božjih zapovedih in imajo Jezusovo pričevanje. In ustavil se je na pesku morske obale. Raz 12

Žena pa je pobegnila v puščavo,

kjer ji je Bog pripravil zavetje, smo slišali v Knjigi Razodetja. Dragi bratje in sestre, Knjige Razodetja nikoli nisem kaj prida razumel, danes pa se mi pogled ustavlja ob misli: Zmaj se je ustopil pred ženo, ki je bila pred porodom, da bi požrl njenega otroka, ko bi porodila. In porodila je otroka, dečka, ki mu je bilo namenjeno, da bo pasel vse narode z železno palico. Njen otrok je bil odnesen k Bogu in k njegovemu prestolu. Žena pa je pobegnila v puščavo, kjer ji je Bog pripravil zavetje, da bi jo tam hranili tisoč dvesto šestdeset dni.

Položaj, v katerem smo se v teh dneh znašli kristjani, se zdi na moč podoben tej sliki. Hudič, ki deluje po grehu posameznikov in skupnosti, hoče požreti otroka, ki je v nas. Uničiti hoče tisto otroško zaupanje, da obstaja svet upanja, ljubezni in vere. Marija je bila pod križem svojega Sina, ki je na križu visel kot razbojnik, pred enako skušnjo. Lahko bi se predala obupu, neveri in zasovražila vse. A je vztrajala, prav tam, pod križem, v veri v Nebeškega Očeta, ki ve kaj dopušča; v ljubezni do svojega Sina, ker ve, da je ni prevaral; v upanju na pomoč s strani Njegovega Svetega Duha. Dragi bratje in sestre, ko smo kot ovce brez pastirja v Cerkvi lahek plen vseh dvomov, obupa in sovraštva, je pred nami zgled Marije. Najprej je vztrajala, vztrajala pod križem povezana z Bogom! Drugo kar pravi knjiga razodetja pa je: *Žena je pobegnila v puščavo, kjer ji je Bog pripravil zavetje.*

Ob tem mi misel uhaja na posvetilno molitev, s katero se na ta dan vsako leto ponovno izročamo Mariji. Puščavo, v kateri je Bog pripravil zavetje Ženi, razumem kot nujen umik nas samih v globine božje tišine in molitve. Vabim vas, da se od danes naprej vsak dan izročamo Mariji s posvetilno molitvijo, da bi po njeni priprošnji ohranil Boga v naših srcih in v našem narodu, ter otroško srce, ki zmore iskreno verovati, upati in ljubiti.

Predlagam, da se ustavimo ob delih posvetilne molitve in ob njej razmišljamo za kaj in kako naj molimo.

Presveta Devica Marija!

Ti si Jezusova mati:

ti si ga pod srcem nosila,

ga rodila in z njim pod križem trpela.

Pod križem trpela! Dragi bratje in sestre: Položaj v katerem smo je takšen, ker nihče noče sprejeti križa! Križa odpovedi in odgovornosti. Podlegli smo skušnjavi tega sveta, da je mogoče živeti na veliki nogi, brez odpovedi; da je mogoče uživati, ne da bi plačali; da je mogoče služiti Bogu brez križa. Znamenje kristjane bo vedno križ. Pa ne križ v stanovanju, v cerkvi ali okrog vratu. Znamenje kristjana je križ, ki se odraža v njegovem odnosu do življenja, ki resno vzame težo življenja in odgovornosti, ki vsak dan zvesto nosi za Gospodom težo odgovornosti, odpovedi, ljubezni. Prosimo Marijo, da bi bili zvesti njenemu zgledu v hoji za trpečim Sinom. Da bomo z njo deležni tudi nebeškega veselja.

Ti si tudi naša mati:

tvoja materinska roka nas je varovala skozi zgodovino.

Marija nas je varovala, a nikoli ločevala! Marija je mati vseh: vernih in nevernih. Po zgledu svojega sina in Nebeškega Očeta, ne dela razlik. Ljubi in odpušča. Naš pogled, bo Marijin pogled, če bomo prenehali z ločevanjem ljudi na rdeče in črne, dobre in hudobne. Ločiti moramo dobro in zlo, in se proti njemu bojevati. Naš boj ne more in ne sme biti boj proti človeku, ampak boj proti zlu!

Tebi izročamo sami sebe,

da bi v molitvi in pokori spreminjali svoja srca.

Naša molitev je najprej namenjena našemu spreobrnjenju. Samo če se bomo vedno globlje zavedali lastne grešnosti in rasli v zavesti, da potrebujemo božje usmiljenje, bomo lahko ljubili, kakor ljubi Marija. Z njo vedno recimo: ubogi služabniki smo, prizadevamo se storiti to, kar Gospod od nas pričakuje.

Tebi izročamo naše družine,

da bi bile odprte za življenje

in bi mladim odkrivala duhovne vrednote.

Tudi v družinah se je razpaslo hlepenje po užitku. Biti odprt življenju, ni le odprt za novo rojstvo. Zastonj nova rojstva, če je vse povezano z iskanjem lažje poti, udobja in pomembnosti. **Marija je imela samo enega otroka, a se je vsa odpovedala sebi.** Prosimo, da bi bili v naših družinah vsi pripravljeni umirati sebi in se odpirati božjim načrtom, pa naj bodo ti še tako zahtevni.

*Tebi izročamo Cerkev na Slovenskem,
da bi v zvestobi evangeliju gradila edinost.*

V vseh škandalih, ki smo jim priče, je zame največja tragika v tem, da smo pozabili na Evangelij. Da smo na Evangelij pozabili v sami Cerkvi! Samo Evangelij je resnica, samo v njem lahko najdemo odgovor. Če se od njega oddaljujemo ne bomo našli resnice, na kateri bi lahko gradili edinost Cerkve in naroda. **Prosimo Marijo, naj nam pomaga, da bomo v Cerkvi končno začeli graditi na Evangeliju in na njem novo edinost.**

To in še marsikaj prosimo Marijo v današnji posvetilni molitvi, ko molimo:

*Tebi izročamo slovensko domovino,
da bi napredovala v luči vere in krščanskega izročila.*

Prosimo jo, za resnično živo luč vere!

*Tebi izročamo naše rojake po svetu,
da bi ostali zvesti Bogu in svoji domovini.*

Naj bomo res med seboj bratje in sestre!

Tebi, naša Mati, se danes vsi skupaj izročimo.

*Sprejmi nas v svoje varstvo
in nas izroči svojemu Sinu Jezusu,
našemu Odrešeniku,
ki živi in kraljuje vekomaj. Amen.*